

Landsutstillingen i Stavanger 11.- 13. Januar, 2019.

ENGELSK MODENA

Tekst og foto, Clay Rogers, Norwich, England.

Etter en lang biltur til Gatwick flyplassen var turen til Stavanger avslappende. Der ble jeg møtt av Ole Kjell Løvås som transporterte meg til Quality Airport Hotel der utstillingen ble avholdt..

Dette er et ganske uvanlig og trivelig sted for et slikt arrangement. Selve utstillingen holdes i hotellets første etasje. Dette var andre gangen jeg var her, og som tidligere var dette en fornøyelse. Det var ikke så mange nye ansikter og jeg følte det litt som å "komme hjem". Som vanlig var det mange diskusjoner og munter spøk.

Antallet utstilte duer var lavere enn vanlig, noe jeg ble fortalt skyldtes et utbrudd av "ungduesyke". Dette gikk ikke på bekostning av kvalitet da det var utstilt mange dyr av høy kvalitet. Modena seksjonen hadde noen supre representanter som jeg skulle vurdere. Den første jeg kom til var en hvit hunn som fikk 97 og tilhørte Bjørn Olsen. Denne hunnen hadde perfekt holdning og viste seg konstant i de tre dagene jeg var der. Hun ble beste "motsatte kjønn" (Best opposite sex). Det var en ung due som kunne hatt mer masse foran og under vingeknoken. Jeg tror hun vil utvikle seg her når hun får mer tid til å utvikle seg. Spesielt likte jeg hennes faste fjørlag.

De røde ensfargete hadde flere virkelig pene eksemplarer med en eldre hunn fra Bjørn Olsen som fikk 96 poeng. Noen hvite fjær ved nebbroten forstyrret helhetsinntrykket av duen noe.

De sorte var en interessant gruppe blandt annet med noen fantastiske avlsduer, spesielt i eldre hunner. Jeg fant også en virkelig fin ung hann som utmerket seg. Han hadde flott holdning, god masse, rette ben med korrekt lengde, korte fine slagfjær og fast fjærdrakt. Det var også godt å se at den var uten "kinnskjegg" og struktur i området rundt hode og hals. Duen var utstilt av Jan Heldal, fikk 97 poeng og ble beste Modena.

De blå og bronse tri hadde flere virkelig gode dyr og med en ung, bronse tri hann fra Jan Heldal som utmerket seg med god type. Fargen var imidlertid ikke god nok og den fikk respektable 96 poeng.. Der var to virkelig pene unge bronse tri hunner som begge fikk 95. Disse to hadde det jeg vil betegne som "ekstrem type". De hadde flott holdning/balanse, var ultra kort i slagfjær og hale og var meget kort i kropp.

Der var også en fin bronse hamret sort fra Bjørn Olsen som fikk 96 poeng. Han var meget god i type og farge, men kunne ha mer masse for en hann.

I gazzi var det ikke mange utstilte, men likevel 2x97 og 1x96. En ung bronse tri hann hadde uvanlig fin farge og tegning i kombinasjon med flott type som ga 97 poeng.

En ung Opal gazzi hann utmerket seg – en virkelig kvalitetsdue som bare skulle vært litt kortere i kroppen. Behovet for kortere kropp ble fremhevet fordi han i følgende bur hadde mitt neste store funn, en opal gazzi eldre hann. Denne var full av kvalitet og substans. Denne duen vil være en hjørnestein i enhver bestand med kvalitet både i avl og utstilling. Alle duene jeg har nevnt i gazzi-seksjonen tilhørte Jan Heldal.

Jeg hadde virkelig stor glede av utstillingen og hadde inntrykk av at det også gjaldt de andre deltagerne. Mellom alle de gode måltidene var det rikelig med tid til å slappe av og å diskutere Modena på utstillingen og i sin alminnelighet. Finalen var lørdag kveld med premieutdeling og middag. Nordmennene vet virkelig hvordan en slik utstilling skal arrangeres. Takk kamerater, dere tok godt vare på meg, men nå når jeg er hjemme igjen er det nødvendig med streng diet etter alle godsakene.

Det beste med å se alle disse flotte Modenaene på utstillingen er vissheten om at de snart skal være del av en forhåpentligvis vellykket avls-sesong som nå begynner.